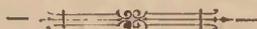




Մ Ա Ն Կ Ա Ն Յ

ԱՌ ԾԱՂԻԿ ՄԱՆԿԱՑ



Ո՛վ Ծաղիկդ դու Մանկանց ,
 Շատնց էիր դու խառերէդ .
 Բոցիկն ծաղկանցդ բուրմանց ,
 Մանկունկ էիկն կարօտէդ :

Է՛ր քո քերք բառաւեցաւ .
 Եւ արմատ քո ոգսաշատ .
 Փստադ շուտ կակիծ ու ցաւ ,
 Տըւաւ անթիւ շատ ու շատ :

Խիկնդ եւ խնդում ի արտի .
 Հայ մանուկներն հիմակ
 Կողջունենն քոյիկն քարի ,
 Կարուսդ՝ սիրանուսդ :

Սակարմ « Կողջունենկ քո ,
 Կարուսն արդիւնաշատ .
 Ձերմ յաջողութիւնն ձերոյ ,
 Ընդ միշտ մայրեւեկ բազմաշխատ :

ԳԹԱՍԻՐՏ ԱՂՋԻԿԸ

Զմրան խտաշունչ առաւօտ մը երկու գիւղացի տղայք ջաղացք կ'երթալին, իւրաքանչիւրն իւր ուսին վրայ կրելով ցորենի փոքրիկ պարկ մը: Զիւնէն բոլորովին սպիտակացած ցանկի մը մօտէն անցած ատեննին՝ կը շրջէին անդ թառած ճնճղուկներ, որք ցրտէն և նօթութենէ կը սարսռէին, վասն զի ձիւնը ծածկած էր բոլոր երկիրը:

Փոքրիկն Զարուհի կարեկցութենէ ի գութ շարժեալ, բացաւ իւր պարկը եւ սիւնեց շատ մը ցորեն, զոր թռչունները փութացին գալ ժողվել: Եղբայրը, Զարեհ յանդիմանեց զնա իւր առատաձեռնութեան համար, յիշեցնելով իրեն որ, նուազ ալիւր պիտի ունենար տուն տանելու համար և հաւանականաբար իրենց ծնողքը զինքը պիտի յանդիմանէին: Հետեւեալ օրը տղայք ջաղացք վերադարձան ալիւրը բերելու համար: Բայց շատ պարմացան երբ տեսան որ Զարուհւոյն պարկը իւր եղբօր ունեցածին կրկինը կը պարունակէր: Հետեւաբար նոքա բոլորովին ապշած կը նայէին. բարի ջաղացականը, որ առջի օրը զանոնք տեսած էր, ըսաւ Զարուհւոյն.

« Զաւակս, այն կարեկցութիւնը, զոր ունեցար երեկ՝ Աստուծոյ խեղճ արարածներուն համար, երջանկութիւն բերաւ քեզ, այդ ինձ այնքան հաճոյք պատճառեց որ քու տուածիդ չափը կրկնապատկեցի: Միշտ բարի եղիւր և գթած, նոյն իսկ անասնոց նկատմամբ, և եթէ մարդիկ չ'վարձատրեն զքեզ, բարի Աստուածն՝ որ ամենայն ինչ կը տեսնէ ու կը լսէ, պիտի վարձատրէ ըզզքեզ այնչափ աւելի առատաձեռնութեամբ: »

Թարգմ.

ՀՐԱՆՏ Ա. ՊԱՐՏԻՔՊԱՆԵԱՆ

ՄԱՐԴՍ Ո՞Չ ԱԳԱՀ ԵՒ Ո՞Չ ՇՌԱՅԼ
ՊԵՏԻ Է ԸԼԼԱԼ

Ո՛րչափ ցաւեր կ'պատրաստուին անոնց՝ որ չ'գիտեն չափաւորել իրենց ծախքը՝ և շատերուն կործանման պատճառ անոնք են՝ որ իրենց կարողութենէ վեր ծախքեր կ'ընեն, և ստոնք անխելքներն են միայն: Այն աւելորդ ծախքերն ու վայելքներն՝ որ չ'են երբէք համեմատ՝ ոչ իրենց աստիճանին և ոչ սովորութեանց արժանի՝ որոյ մէջ կ'ապրինք, չ'ապու թիւն և զեղխութիւն կը համարին: Ծախքերուն մէջ խնայողութիւն ընելը, ամեն առաքինի ու խելացի մարդկան հաճելի է: Ի՛նչ բանէ յառաջ կուգան այնչափ ծառայից բազմութիւնը՝ անչուշա չ'ապու թեմէ, որ շուտով չքաւորութեան անդունդը կը գլորէ զմարդ: Անոնք որ քիչ ժամանակի մէջ հարստացած են՝ սովորաբար շուայլ կ'ըլլան և չ'են գիտեր թէ ի՛նչպէս գործածել պէտք է հարստութիւնը: Կ'կարծեն թէ բազրը որ այնպէս օգնեց իրենց՝ երբէք պիտի չ'թողու զիրենք:

Թէպէտ չ'ապու թիւնը՝ հասարակօրէն ազահութեան չափ արհամարհուած և ծաղրելի չէ, որովհետեւ ունի փայլ մը որ բաղմութեան աչքը կ'իտղոտէ, սակայն այս շուայլը՝ որ վատնելով իւր ունեցածը՝ անինչ մնացեր է թերեւս աւելի արհամարհուի քան զաղտնը: Շըռայլ մարդը չըջապատուած կ'ըլլայ սուտ և նենգաւոր բարեկամներէ որ կ'կեղծեն սիրել զինքը և յարգել ու այն իւր չափազանց ծախքերով և իւր ծաղրելի պերճութեամբը ծաղր ու արհամարհելի կ'ըլլայ բոլոր իմաստուն քաղաքացւոց, զոր կ'կարծէ թէ կ'ըլլացնէ իւր ճոխութեամբը: Շուայլը այնպէս ծախք կ'ընէ որպէս թէ շուտ պիտի մեռնի և ազա-

հը այնպէս կ'իմնայէ իրր թէ միշտ պիտի ապրի : Որչափ որ կ'մօտենայ ազահը այն մահաբեր վայրկեանին որ պիտի վերնան իրմէ իւր ունեցածները , այնչափ աւելի կ'յարի անոնց : Միթէ Լաւազոյն չ'է՞ իւր կենաց մէջ գործածել իւր հարստութիւնները , այսինքն օգնել կարօտեւոյ , գոհ ընել իւր ազգականները . որով կ'ստանայ պատիւ և մեծարանք և երախտագիտութիւն ամենէ , և իւր բարերարութիւնները և բանելի կ'ընեն զինքը : Ուրեմն եղիր խնայող և միանգամայն առատաձեռն՝ և այսպէս միշտ պատիւ կ'ստանաս եւ պահես պատիւդ անկորուստ : Շուայլը ընդհանրապէս բարեգործ չ'ըլլար և յիմարական բաներու կ'վատնէ իւր արծաթը և կ'թողու որ խեղճ ողորմելի մարդը տասը դահեկանի համար կորսուի : Բարեգործութիւնը սիրող մարդը կ'պահէ իւր ստացուածքը , որպէս զի կարենայ միշտ բարի գործելու որպէս զի՝ ինքը կարօտ չ'մնայ և ուրիշին բեռ չ'ըլլայ :

Ուրեմն մենք ալ այս օրինակին հետեւելով պարտաւոր ենք ազահութենէ հեռու ըլլալ :

Ոսկին եթէ արկղին մէջ պահենք արժեք չ'ունին , և այն ժամանակ կ'ունենայ՝ երբոր գործածելու ըլլանք :

Զմիւռնու 3. Խ. ՇԱՀՈՒՄԵԱՆ

ԱԶԱՏԱՐԱՐ ԱՂԶԻԿ ՄԸ

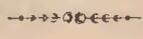
Միացեալ Նահանգաց Ալապամա նահանգին Պիրմինկէմ քաղաքին մօտ երկաթուղւոյ գծի մը վրայ սրտաշարժ գէպը մը տեղի ունեցաւ : Փոքրիկ աղջիկ մը երկաթեայ գծին ուղղութեամբ կը քայլէր միայնակ : Երբ տե-

սաւ որ երկաթ մը վերցուած է : Նոյն վայրկեանին լսեց լիաչողի սուրացող կառախմբի մը շառաչիւնն , որ նոյն գծին վրայէն պիտի անցնէր : Տեսնելով թէ աղէտ մը անխուսափելի է և նշան տալու ուրիշ միջոց չգտնելով , խելացի աղջիկը չգարանեցաւ իւր կարմիր Փանէլայէ շրջազգեստը պատռել և կտորը ձեռքը բռնած գլխուն վրայ՝ կառախմբին ընդ առաջ վազեց , իւր բոլոր զօրութեամբ պոռալով՝ որ կայնեցնեն : Մեքենավարն հասկցաւ այս կարմիր նշան , որովհետեւ կառախմբոց ընթացքը կատեցնող նշանները կարմիր են , և անմիջապէս ետ դարձուց կառախումբն , որ բացուածքէն քանի մը մէթր անդին կանգ առաւ : Ուղեւորք հոն խմանալով աղջկան պատրաստամտութիւնն և անձնուրութիւնն , որուն պարտական էին իրենց կեանքն , անմիջապէս հանգանակութիւն մ'ըրին , որոյ արդիւնքով աղջիկը կարող է շինել ոչ միայն Փանէլայէ նոր շրջազգեստ մը , այլ ամբողջ քանի մը ձեռք մետաքսեղէն հագուստներ՝ եթէ ուզէ :

ՊԱՐԳԵՆԻՆ ԵՒ ԲԱՂՆՂՆ

Պատի մը վրայ պլոււած բաղեղ մի կը տեսնէ պզտիկ անդ մի վարդենի , Ի'անոր հասակին վրայ երբ խնդար Ծառասունկն անոր պատասխան կուտար , Իիսցիք որ առանց նեցուկի Կրցայ ելնել ես իւրովի , Բայց դո՛ւ , այո՛ , որ խիստ հպարտ Պիս՝ մնայիք սակաւ ի գետնի Առանց օգնութեան ուրիշի :

Թարգմ. ՄԱՆԵՇՍԿ



ՄԱՆԿԱՍԱՆ ԶԲՕՅԱՆՔ

Փոքրիկ Վահէ դեռ նոր սկսած է կարդալ Սրբազան Պատմութիւնը :

— Մայրի՛կ, Ադամ երկրիս վրայ բոլորովին առանձինն է՞ր ամենէն առաջ

— Այո՛, զաւակս :

— Խեղճ մարդ արդեօք գողերէն ո՞րչափ վախցած է :

— Կազանդի օրը :

— Օհ, հայրի՛կ, կ'ուզէի որ տարւոյն առաջին չորս օրերը կազանդ ըլլային :

— Զաւակս, ես ալ կը փափագէի որ ամեն չորս տարին մի անգամ կազանդ գար : ...

Մեծ հայրն . — Տեսնե՛նք, զաւակս, վարժարանին մէջ քենէ գո՞հ են :

Թառն . — Այո՛, այո՛, շատ գոհ :

— Ո՞վ ըսաւ քեզ :

— Ո՛չ ոք :

— Ուրեմն ուսկի՞ց գիտես :

— Որովհետեւ անցեալ օր անօրէնը ըսաւ թէ՛ եթէ ամեն աշակերտներս ալ քեզ նման լինէին, այսօրուրնէ վարժարանս կը գոցէի :

Մ . Գ . ՄՕՁԵԱՆ

Տարեկան հարցաքննութեան մէջ :

Իսաստուն . — Արտաշէ՛ս, կատուն ի՞նչ կ'ուտէ :

Արսաւէս . — Պատուելի, մուկը կ'ուտէ :

Քննիչը . — Միհրան, աշխարհս ի՛նչ ձեւ ունի :

Միհրան զայս լսելով անպատասխանի կը մնայ :

Դասատուն Միհրանին վիճակին ականատես անմիջապէս սա խորհուրդն կը յղանայ ու կը գործնորդէ . աշակերտին ուշադրութիւնը արթնցնելու դիտմամբ : Միհրանին դիմացը անցնելով իր կլորածեւ ծխատուփն գաղտնի կերպիւ ցոյց կուտայ : Տղայն տուփն տեսնելով՝ բարձրաձայն կը պատասխանէ .

— Առաջ աշխարհս գնտածեւ էր, բայց այսօր մեր դասատունին ծխատուփին ձեւն առաւ :

Պ . Ս . ՈՒՐՅԱՆԵԱՆ

Հրանտ . — Ինչո՞ւ համար արևը ձմեռ ժամանակ այոջափ ուչ կը ծագի :

Լեւոն . — Որովհետեւ օդերը ցուրտ լինելուն՝ կանուխ ելնել անախորժ կուգայ իրեն :

Օր մը Պարոն Գէորգ կ'ըսէր իւր ըսպասաւորին :

— Ամէն գալուստ վքեզ քնացած կը տեսնեմ :

— Վասն զի, ըսաւ սպասաւորը, պարագ կենալէն բնաւ չեմ ախորժիր :

Մ . Ց . ԳԱՐՅԱՆ

Ք Ն Ո Ւ Ք Ի Ի Ն

Շուշան, շահմաւ,
Ծաղիկ, անքառաւ,
Մանիշակ, վարդ, մարգ
Արսոյս, սիրամարգ,
Միծառն, ասպունակ
ձնհողակ ու սոխակ
Են յար անբաժան
Գեղովն բընութեան :

Խոխոյ ու կարկաչ,
 Զրոյց քաղցր աւաչ,
 Մեղմիկ ծուփ ու վէտ,
 Զեփիւռ հեծաւէտ,
 Ծաղկանց երփն ու բոյր,
 Նոցա հոտ ու բոյր,
 Են միտ միաբան
 Գոսերք բընութեան :

Ծիածանն երկնի
 Գունագեղ գօտի,
 Մարգայ մէջ փայլող,
 Մարգարիտ շալ ցօղ,
 Ժառանց մեղուն,
 Բազմաշխարհ մեղիւն,
 Են միտ մեծազան
 Ուսերք բընութեան :

Ալիք ու կոծակ
 Ծովուց անյասակ,
 Երկրաշարժ ու ժգին,
 Մերիկ մոլեգին,
 Կայծ շանթ մահահոտ
 Երկնից գոռ որոտ
 Են միտ անբաժան
 Գործիչք բընութեան :

Գեղունք եւ դուսքր
 Գործիչ եւ ուսքր,
 Զարդ ու զարդարող,
 Են զԱսուած գովող :

Զմիւռնիս

Կ. Մ. ՄԱՆԱՎԵԱՆ

ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՄԱՆԵԱԿ

Վերջերս Պօրտոյի մէջ տեղի ունեցած է հանճարեղ գործիքի մը փորձն, որ անակնկալ յաջողութիւն ունեցած է Փրկութեան մանեակ անուամբ մկրտուելով հանդիսականներէն :

Սոյն օգտակար գործին, որոյ պատկերն կը դնենք հանդիսիս մէջ, քառչուէ շինուած է, զոր վաճառքի ենթարկուող ամեն անձ պարտաւոր է զայն իր վզին շուրջը անցնել և ուսեցնել ներքին մասին մէջ օդ փչելով : Ամբողջովին ուսեցած ժամանակ այդ ընդունարանն, 80 կում ծանրութեան ներքե կը բովանդակէ 4,800 լիտր օդ, ինչ որ կը



ներկայացնէ զմեզ ջրոյն մէջ առ կախ պահելու համար բաւականացուցիչ ծանրութենէն աւելի կշիռ մը :

Արդարեւ, ի հաշիւ առնելով 60 քիլոգրամի միջին կշիռն, և նմանապէս մարդուս մարմնոյն միջին խտութիւնն, որ է 1,050 սովորական մարդ մը 56 լիտր ջուր կը տեղափոխէ : Ուստի եւ նորա մակերեսին վրայ կարենալ կենա-

լու համար, 4 քիլոկրամ ծանրութեան տարրերութիւն մը պէտք է: Քառաչուէ մանեակն 4 լիտր 800 կրամ օդ պարունակելով, 800 կրամի վեր բարձրացուցիչ զօրութիւն մը կը ներկայացնէ: Ծովու վրայ ազի ջուրն խտութեան անսակէտով կը տարբերի գետերու անոյշ ջրէն:

Կը յարեմ թէ՛ գործիքն պարպելու համար բաւական է թեթեւութեամբ ձնշէլ օդ ընդունող խողովակին ծայրը գտնուած փոքր դռնակին վրայ: Սոյն առարկայն, որ անգլիական կամ ամերիկեան ծագում մ'ունենալ կը թուի, տուփի մը մէջ կ'ամփոփուի պարպուելէն վերջ և գրչակալի մը ծաւալը կ'առնու: Սոյն դրութիւնն աւելի նախընտրելի է այն նեղացուցիչ և մեծածաւալ գօտիներէն, որք կը գործածուին թէ՛ փրկութեան և թէ՛ լողալու մէջ:

Լա Նաթիւռ Մ. Գ. ՄՈՋԱՆՑ



ԵՐԵՎ ԻՍՂԱՆԻՔՆԵՐ

Ժամանակաւ մարդ մը կար, որ ազքատ էր, ամուսնացաւ մի սիրուն կընկան հետ: Զմեռ իրիկուն մը կրակին մօտ բոլորուած էին, և կը խօսակցէին իրենց գրացեաց երջանկութեան վրայ՝ որոնք իրենցմէ աւելի հարուստ էին. այս միջոցին կինն ըսաւ. «Ո՛հ, երանի՛ թէ ձեռքէս գար ամեն փափաքածս ընելու. ընդ հուպ այն մարդոցմէ աւելի երջանիկ կ'ըլլայի»:

— Ես ալ նոյնպէս, ըսաւ էրիկը:

Այս վայրկեանին իրենց քով տեսան խիստ գեղեցիկ կին մը, որ ըսաւ անոնց.

« Ես յաւերժահարս մ'եմ, ձեր խրոնդրելիքներէն երեք բան ձեզի շնորհել կը խոստանամ. բայց զգուշացէք որ այս

երեք բանէն զատ ուրիշ խնդիրք մը չընէք, վասն զի չեմ շնորհեր: Յաւերժահարսը աներեւոյթ եղաւ՝ մարդն ու կինը խիստ զարմացած թողլով:

Կինն ըսաւ. « Եթէ իմ կամացս ճղգուռի, դիտեմ ինչ որ պիտի ուզէի. բայց տակաւին բանի մը չեմ փափաքիր. մի միայն կարծեմ թէ աշխարհիս վրայ գեղեցիկ, հարուստ և ազնուական մէկն ըլլալէ զատ երջանիկ բան մը չկայ»:

— Ասոնք խիստ լաւ խորհրդածութիւններ են, պատասխանեց էրիկը, սակայն մարդ, երբեմն կ'ըլլայ հիւանդ, տխուր և շատ անգամ ալ մտառը հասակին մէջ կը մեռնի. ասոր ի՞նչ կ'ըսէք. ըստ իս աւելի լաւ է երկար կեանք և առողջութիւն:

— Շատ լաւ կը խօսիս, սիրելիս, բայց երբ մարդ մը ազքատ է, երկար կեանքը անոր ի՞նչ օգտակար կրնայ ըլլալ. իրաւ է թէ շատ բաներու պէտք ունինք, սակայն յաւերժահարսը մեզ երկվեցեակ մը պարգևներ չխոստացաւ:

— Ե՛հ, շատ ազէկ, եթէ այնպէս է, աճապարենք, որոշենք զանոնք, խորհրդածենք անոր վրայ լաւ մը միջեւ առաւօտ, և մեզ աւելի օգտուէս բաներն ընտրենք, յետոյ երբ յաւերժահարսը վերստին գայ, առաջարկենք անոր:

— Ասոր վրայ կը խորհինք, հիմակու հիմա տաքնանք, քանզի ցուրտ է: Կինը ունելի մ'առաւ, կրակը քիչ մը խառնեց, և տեսնելով որ խիստ գեղեցիկ կրակ մը կար, անխորհրդաբար ըսաւ.

« Օ՛հ, ինչ գեղեցիկ կրակ մը կայ, եթէ հիմա կանգուն մը խողի երշիկ ըլլար, կ'եփէինք զայն դիւրաւ այս կրակին վրայ և անով մեր այս իրիկուան ընթրիքը կ'ընէինք: Հազիւ թէ խօսքը լրացուց, և ահա ծխնեւոյգէն վար կան-

գուն մը խողի երչիկ ինկաւ :

— Որկրամու դուն ալ, ըսաւ էրիկը, գետինն անցնիս դուն ալ երչիկդ ալ, թշուա՛ս տկան, ալ ուրիշ բան մը չկրոցա՞ր բաղձալ, տեսա՞ր խնդիրքդ, ասիտո՛ս, երկու հատը միայն մնաց : Կնիկ, այնչափ բարկացած եմ որ, կը բաղձամ թէ այս երչիկը քիթդ փակչի : Այս րոպէին էրիկը տեսաւ որ իւր բաղձանքին համեմատ երչիկը իւր խնդճ կնկան քթին ծայրը փակած է սակայն և այնպէս կը վախնար քաշելու :

— Ո՛հ, շատ թշուաւ եմ, ըսաւ կինը, դու ի՛նչ տեսակ շար մէկն ես եղեր, որ այս երչիկն իմ քթիս ծայրն փակչելու փափաքն մտարեբեցիր :

— Կերդնում, իմ սիրելի կնիկս, ուզելով չըրի, սակայն ի՛նչ ընեմ, այժմ եթէ կ'ուզես կը բաղձամ մեծ հարըստութիւն մը ունենալ, որ այդ երչիկն ծածկելու համար ոսկիէ պատեան մը շինել տամ :

— Քեզ թող ըլլայ, պօռաց կինն, մինչդեռ այս տեսակ նորատեսիլ բան մը պիտի կրեմ միշտ քթիս ծայրը, աւելի լաւ է ինձ մեռնիլ քան սպրիլ ինձի նայէ՛, այժմ ունինք մէկ բաղձանք մ'ևս, ես պիտի բաղձամ, սպա թէ ոչ ինքզինքս պատուհանէն վար պիտի նետեմ : Նազիւ թէ այս խօսքերն արտասանեց, վազեց դէպ ի պատուհանը զայն բանալու համար : սակայն էրիկը որ զայն շատ կը սիրէր, բարձրաձայն պօռալ սկսաւ :

— Կեցի՛ր, սիրելի կինս, կեցի՛ր, դուն բաղձայ, ինչ որ կ'ուզես :

— Եթէ այդպէս է, կը բաղձամ որ այս երչիկն քթէս վար խնայ : Այս խօսքին վրայ երչիկն խկոյն վար ինկաւ և կինն՝ որ ամուսնէն աւելի խելացի էր, ըսաւ էրկանը. Յաւերժահարսը մեզ ծաղրեց,

սակայն խիստ լաւ ըրաւ. վառն զի եթէ հարուստ ըլլայինք, կարելի է որ հիմակուքնէ աւելի թշուաւ վիճակ մը պիտի ունենայինք. հաւատա՛ ինձ թէ պէտք է այսուհետեւ մեր ունեցածովը գոհ ըլլալ. հիմա ուտենք այս երչիկը, որ մեր երեք բաղձանքներուն մէջ միայն մեր քով մնացածն է : էրիկը խորհեցաւ որ իւր կինն իրաւունքով կը խօսէր, ուրախութեամբ զայն կերան եւ այնուհետեւ երդում ըրին այլ ևս այս տ'սակ բաղձալի բաներու վրայ չ'խօսելու :

Թ Ռ Չ Ն Ա Ճ Ա Ն Ճ

Ամեն ոք կը ճանչնայ Թռչնաճանճն. անոնք իսկ որ չեն ճանչնար պէտք է եկեքանիկն (սագալ գուժու) երևայայենայս օտարականին տեղ : Չ'կայ թանգարան մը որ զայն իւր ամենաթանկագին գանձը չ'նկատէ. զարդ մ'է նա. մարդիկ ի տես կը հանեն զայն իրր արժեքաւոր գոհարեղէն մը :

Արդարեւ գոհար մ'է, ողորկ մետաղներու փայլն իսկ չ'հաւատարիր իւր փայլին. չափազանցութիւն չ'է ըսել Պիւֆօնի հետ թէ՛ նա զմրուխտով, տըպագիտնով զարդարուած է : Պրն. Օտիպօն զայն բաղդատած է լուսոյ ճառագայթի մը, ծիրանի գօտիէն արձակեալ շողշողուն կայծի մը տեղ, ինչ որ զայն անբաղդատելի կ'ընէ, և հրաշից կարգը կը դասէ, այդ իսկ իւր փոքրիկութիւնն է, որոյ վրայ մարդ չդադրիր հիանալէ : Կան Թռչնաճանճեր՝ որք իշամեղրուներու չափ իսկ մեծ չեն առանց փետուրի : Չ'եմ գիտեր թէ՛ պիտի կրնային՞ գեղ բազանցել մեղուաց հասակն : Այս փոքրիկ թռչունն ամեն առանձնաշնորհում

Ներն ունի և գայն իրաւամբ կոչած են
ԲՆուրեան սիրահարը : Այնքան փոքր և
հիանալի արագութիւն մ'ունի , որ իւր

է , օդին մէջ կ'երեբայ . յանկարծ կանգ
կ'առնու և ուզածին չափ երկար ժա-
մանակ վեր կ'ենէ , կ'իջնէ , ամեն կողմ



Թռիչն կրնայ մրցիլ ամեն տեսակէտով
արագութեամբ թռչող թռչուններուն
հետ : Միշտ իւր թեւերուն վրայ կեցած

կ'երթայ՝ միշտ ուղիղ գծով և նետի մը
արագութեամբ : Մարդ չ'կրնար զինքը
զիտել . կ'անցնի լսելի՝ ընելով միայն

հնչուն բզզիւն մը , զորս կ'արտադրեն իւր թեւոց յաճախակի թրթռումներն : Ամեն անոնք որք բարեբաղդութիւն ունեցած են տեսնելու բնութեան այդ գոհարն վեհաշուք երկնից ներքեւ , նոր Աշխարհին տաք կլիմային մեծասքանչ բուսականութեան մէջ , ուր կ'անցնէ իր օդային կեանքն , չ'են կրցած զայն գիտել առանց հիանալու , և ո՛չ նկարագրել առանց յուզման :

Թռչնաճանճին բոյնը փոքրիկ և փափուկ բաժակ մ'է , հազիւ թէ ունի ընկոյզի մը կիսոյն չափ ծաւալ , հաստատուած հորիզոնական ճիւղի մը վրայ : Արտաքին կողմանէ պատուած է ծառոց բարակ ոստերէն և կեղեւներէն փակցուած թռչնոյն լորձունքովը և ազատ պահելու բոյնը խոնաւութենէ : Այդ բոյնին մէջ , փոքրիկ ճարտարապետը կը դիզէ նուրբ բամբակի մասեր և վրան մէկ քանի ոստեր ամրապինդ կը պահեն այն սիրուն օրօրոցն , որոյ մէջ կը հանգչին խիստ մանր երկու ձերմակ հաւկիթներ : Մօտեցէ՛ք այդ բոյնին , փոքրիկ տանտ աէրներն զայն պաշտպանելու ձեւեր կ'աւնուն . ձեզ դէմ կը յարձակին , ձեր դիմաց շուրջը կը թռչտին մեղուներու նման բզզալով : Եթէ ձագերը ծնին , էգը զանոնք չը թողուր , և կը շարունակէ իւր թեւերովը ծածկել :

Ի՛նչ մեծ յաղթանակ պիտի ըլլար մարդուն համար , եթէ կարենար ընտանեցընել թռչնաճանճն : Ի՛նչ գեղեցիկ բան է ունենալ այդ կենդանի գոհարն մեր բնակարանաց մէջ : Անդդիացի զօրապետ մը յաջողեցաւ սնուցանել մեծ դժուարութեամբ զոյգ մը սիրուն թռչնաճանճ օշարակով , զոր կը դնէր վանդակաձեւ բաժակի մը ձեւով շինուած արուեստական ծաղիկներու մէջ , զորս

այնքան կը սիրեն թռչնաճանճք :

Դժբաղդաբար սոյն փորձերն ամիս մը տեւած են միայն : Թռչնաճանճք կալանաւորութեան մէջ կը տառապին եւ կը մեռնին : Մարդկային ընկերութենէն կ'ախորժին , բայց մենք չենք կրնար հայթայթել այն սնունդն որ իրենց հարկաւոր է : Մեր երկիրներուն բարեխառն օդերը և ծաղիկներու նուազութիւնը չկրնար հիւրընկալել թռչնաճանճն :

Թարգ. Մ . Գ . ՄՕՁԵԱՆ

ՃԱՄԲՈՐՏՈՒԹԻՒՆ Ի ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԲԵՆԻՑ

ԵՐԿԻՐ ՓՐԱՆՍՈՒԱ ԺՕՁԷՓԻ

ԵՆ
Ծ Ո Վ Ն Ո Ր - Զ Է Մ Պ Լ Ա Ի
Գ Լ ՈՒՑ Գ .

Ձեռն . — Արշաւակ ստոյգի վրայ . — 1873 յունուարի 1 . — Նառն մեջ կեանք . — Ստոյգներու յարութիւն .

(Շարունակութիւն 5 թիւէն)

Բեւեռային յիշերն սկսած էր , և մինչեւ ցվերադարձ արեգական , կը մնար մեզ բանտարկուիլ կատարեալ անշարժութեան մէջ :

Նոյեմբերի սկիզբէն հետէ , ճանապարհորդք թաղուած կը մնային խորին մը թութեան մը մէջ . իւր սպիտակ և երկայնաձիգ առագաստներովը թէկէքօձ կ'երևէր իբր մի ուրուական կապուտակ երկնահամարին վրայ :

Ձմրան ամեն պատրաստութիւնք վերջացած էին . ծալլուած էին առագաստները հողմոյն ուժգնութիւնը նուազեցնելու համար և թողած էին մի քանի աննշան առագաստներ , որպէս զի ա-

նակնկալ վտանգի մը ժամանակ նաև կարենայ յառաջանալ: Նաևուն յառաջակողմն միայն ծածկուեցաւ վրանով մը. ետևի հողմը հաստատեցին փրկութեան ամէն գործիներն, կերակրոյ պաշար, վառօգ, բալսիր, և այլն: Եւսուն շուրջը բարձրացուցին սառոյցէ և ձիւնէ շինուած ահագին պատնէշ մը, զոր ամէն մէկ ճնշումէ վերջ կը նորոգէին:

Նոյեմբեր ամսոյն մէջ, բարեխառնութիւնն 25¹ էր գէրոյէն վար. 24ին, 36⁰ի հասաւ: Սոյն բարեխառնութիւնն նոյն մնաց գեկտեմբերի մէջ, սոյն ցրտութենէն վար չիջաւ: Երկնակամարը յաճախ կը լուսաւորուէր շողշողուն հիւսիսայգներով:

« Մեր մտաւորական գրազումներէն դուրս, կ'ըսէ Բանէն, մեր գլխաւոր վարժութիւնն էր շուներուն հետ փոքրիկ արշաւանքներ կատարել շրջակայ սառոյցներուն վրայ, սովորաբար երկու բալսիրներով կը մեկնէինք հրացանի ձեռքին, պատրաստ զոյն պարպելու լուսին շեղած միջոցին, որովհետեւ այդ օձապտոյտ լաբիրինդոսին մէջ, հարկ էր միշտ արջերուն դէմ գզոյշ կենալ: Հագիւ թէ մի քանի քայլ յառաջացած ենք, և ահա կը կորուսանենք նաւը, և վերադարձին կ'առաջնորդուէինք ձիւներու մէջ մեր օտից բացած որոշ նըշաններէն: Սոյն պտոյտները վտանգալից կողմ մ'ունէին. մեր ճանապարհը կորսնցնելու երկիւղէն պաշարուած էինք, ամեն անգամ որ նաւէն հեռացած լինէինք, շուներն իսկ խցի մտօք և գգուշութեամբ կ'ընթանային: Երկչտութիւնն եւ անվտանգութիւնն բնագրումով կ'արգիլէին իրենց յառաջանալ և շեղիլ ուղիղ գծէն:

« Նոյն ամսոյն մէջ, լուսինն երեցած լինելով՝ մեր արշաւանքներն շարու-

նակեցինք. ցերեկն մթութիւնն կատարեալ էր. հագիւ մի քանի վայրկեաններ կը լուսաւորէինք հիւսիսայգէն, որոյ փայլն հագիւ կը հաւատարէր լուսնոյ առաջին քառօրէին: Կրնայինք նշմարել գրքի մը գլխագիր խորագիրն և անորոշ կերպիւ հագիւ որոշել նաևուն ամենէն հաստ պարաններն: Դեկտ. 11ին կը վերադառնայինք ի նաւն, և շուներն ազատ թողած էինք, երբ Սոււպու մեր առջեւ փողց հաջելով և հալածեալ արջէ մը: Օռկէլ գնդապետն ըստաննեց անասունն: Անմիջապէս սառոյցին վրայ մտնուեցաւ, գործողութիւն մը որուն շուներն ամենամեծ ուշադրութեամբ մը հետեւեցան: Ի վարձատրութիւն իւր քաջութեան, Սոււպու ընդունեց զոհին լեզուն և սիրտը:

« Դեկտեմբեր 21ն էր, աղջամղջոց ահաւոր շրջանին մէջ ենք: Կէս օր է, և կարծես թէ՛ կէս գիշեր է: Հարաւակողմն կը փայլէին դեղնակէկ աղօտ լոյս մը: Արեգակն 10⁰, 20⁰ էն վար իջած է, և զայն տեսնելու համար պէտք է 7 քիլօմէթր (408 մէթր) աւելի բարձր լերան մը գագաթին վրայ ելնել:

« Ծնունդն եկաւ: Այդ նուիրական աւուր մէջ, մեր յիշատակները զմեզ կը տանէին դէպ ի հայրենի աշխարհն: Մի անսովոր խնջոյք երեկոյն զմեզ կը հաւաքէ հասարակաց սեղանի մը շուրջն և ոգելից ըմպելիք շրջան կ'ընեն: Շուներն իսկ կը մասնակցէին այս ճաշին: Լաւ մը կշտանանկն վերջ, աւելորդ մասն ձեան մէջ կը թաղէինք վերստին զայն գտնելու յուսով: Մեր տօնն կը վերջանայ ըստ սովորութեան, զանազան պարգեւներու բաշխմամբ մը. օրինակի համար, քօնեաքի շիշեր, գլանիկներ, զոր ամենուս բաղբին հանեցին ի մեծ բերկրութիւն ժողովականաց: »

1873 յունվար 1^ն մեծ ոգեւորութեամբ մը տօնուեցաւ : Յեա ճաշու, նաւուն մէջ տեղի ունեցաւ ընդհանուր լուսավառութիւն մը շողշողուն ջահերը կը բոցավառէին մթին գիշերուան մէջ և սառոյցներու գիւղանկարներն արձակեցին հազար և մի կայծեր : »

նը 18⁰-27⁰ի կը հասնէր . մինչդեռ նաւէն դուրս ջերմաչափն գրոյէն վար 36⁰ կ'իջնէր, ամէն ամիս 250 քիլօ ածխոյ սպառում մը տեղի ունենարով :

Լուսավառութիւնը կը կատարուէր քարիւղի միջոցաւ : Օրը մէկուկէս քիլօ տեղի քարիւղ կ'սպառէր :



Մեր գլխաւոր վարժուքիւնն էր շունեռուն հետ փոքրիկ արեւաւնիկներ կուսարել :

Հիւսիսային բեւեռին ահաւոր ջրտութեան դէմ մարտնչելու համար ամէն կանխապարտատուութիւնք եղած էին ճարտար և խնայող կերպիւ : Շընորհիւ մի գերմանական վառարանի, որոյ փողրակներն ճարտարութեամբ ճիւղաւորուած էին՝ նաւուն ներքնակողման ջերմութեան բարեխառնութիւ-

« Ահաւատիկ, կը գրէ Բաեէն գընդապետն, մեր աւուրց միոյն նկարագիր :

« Նաւաստին մարած է գիշերոյ կանթեղն և վառած է ջեռոցն, որ մեր արեգակը կը նկատուի : Ածխոյ շոգիէն չ'արթնցողն՝ իւր քունէն կը ցատկէ հետեւալ ազաղակը լսելուն պէս :

« Սինետի, լը սէքքէ է բո՛ւէ ֆիւա-

քի, բրէկո սալգարսի (Պարոնայք, ժամը եօթը երեք քառորդ անցած է, կը խնդրեմ որ արթննաք) :

« Մէկ քառորդ ժամ լուսթիւն կը տիրէ, որոյ միջոցին քնացողք արթըննալու ճիգեր կ'ընեն, վերջապէս երկրորդ կոչումն լսելի կը լինի :

« Քօլալիօն ին քալօլա (նախածաշը պատրաստ է) . և ամէն ոք իւր անկողնէն դուրս կը ցատկէ և աշխատութիւնըն կ'սկսի :

« Կամուրջին վրայ պահպանութիւնը կը հաստատուի . սենեկաց մէջ նաւաստիք հաշուելով, նկարելով, գրելով, մուրճ և սղոց շարժելով կ'գրադին :

« Առաւօտեան ճաշը կը բաղկանայ քաքօտէ, պակսիմնտէ և կարագէ, միջօրէինն ապուրէ, պահուած մսէ, չոր բանջարեղենէ և սեաւ սուրճէ . երեկոյեանն թէյէ, կարագէ, պանիրէ և ապուլտտէ : Ամեն կերակուր եփուելէ կամ պատրաստուելէ առաջ կակուղնալու պէտք ունի, որովհետեւ մեր պաշարաց մեծագոյն մասը քարի նման կարծրացած էր : Եռացող ջուրն և վառարանն հազիւ կրնան զայնահալեցնել . կարագը բիւրեղացած է պաղութեան ազդեցութեամբն և պնակները այնքան սառած են որ մէկ ամենափոքր հարուածով կը կտորին :

« Այսպէս խոհարարը ճանապարհորդութեան ամբողջ շրջանին մէջ դժուարին պաշտօն մ'ունեցաւ հարկադրուելով նաև ձեան մեծ քանակութիւն մը հալեցնել :

[Շարունակելի]

Թարգմ.

Մ. Գ. ՄՈՋԵԱՆ

ԳԻՏԱԿԱՆ ԶԲՕՍԱՆՔ

Հաւկիթ 22ի մ.ջ. — Ա՛ն զօրաւոր

գինւոյ քացախ և մէջը թարմ հաւկիթ մը ձգէ, և թող որ այնչափ կենայ, մինչեւ որ մոմի պէս կակղնայ, և կարող ըլլաս ուզածիդ չափ բարակցնել և երկընցնել : Նոյն միջոցին սա. նրբավիզ շիշ մը և մինչեւ կէսը օճառախառն մոխրաջուր (lessive caustique) լեցուր, անոր վրայ կամոց կամոց ջուր լեցուր, մինչեւ որ շիշը բաւական լեցուի . այնուհետեւ հաւկիթը զգուշութեամբ շին բերնէն ներս մղէ, որ և ջրոյ վրայ, որ մոխրաջրոյ երեսը կը կենայ, իւր բնական ձեւը կ'առնու և ծորեւոյն երեսը կը լողայ : Բայց չըլլայ թէ շիշը ցնցես :

Հրաշեկ երկաթ . — Երկաթի կտորի վրայ ծակ մը բաց, մէջը քափուրի (ֆեաֆիրի camphre) երկայն կտոր մը տեղաւորէ և կրակ տուր : Տեսնողը կը կարծէ՝ որ երկաթն հրաշեկ եղած է :

Հրաշունց շաարուան . — Մեծ սիւաւառակի մը մէջ 150 կրամ ջուր լեցուր, վրան զգուշութեամբ աւելցուր, 20 կրաս ծծմբոյ թթու, լեցուր մէջը 15 կրամ գինկի փոշի, և ոլուրի (պիզէլես) չափ փոսփորի կտոր մը նետէ մէջն : Անմիջապէս կազի փշտիկներ կը սկսին վեր ելլել, ջրոյն երեսը կը սկսի լուսաւորուիլ ու այրիլ, և յատակէն կայծեր և շանթեր վեր կը սլանան սաստիկութեամբ : մի՛ վախնար հրդեհի վտանգ չ'կայ, բաւական է որ քիչ մը զգուշութիւն ընես :

Ջրոյ վրայ կախաւ . — Ջրալիւր մեծ սիւաւառակի մը մէջ մեծահատ աւազի չափ ծեծուած քափուր ցանէ : Քափուրի հատիկներն ջրոյ երեսին վրայ կը սկսին շրջաններ ընել . երթալով արագ արագ կը դառնան, քիչ մ'ետքը կը յոգնին, և քանի մը լոպէտի մէջ կաքաւը կը վերջանայ :

ՀԱՆԻՏՍ ԱՄՍՈՐԵԱՑ



ՕԴՈՑ ԸՆՇԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Առէ՛ք բարակ տախտակ մը 5—6 հազարերորդամէթր հաստութեամբ, 20 հարիւրերորդամէթր երկայնութեամբ: Դրէ՛ք այդ տախտակն սեղանի մը ծայրն այնպէս ինչպէս կը տեսնուի պատկերին մէջ: Անտարակոյս թեթեւագոյն շարժում մը կրնայ զայն վար ձգել: Այդ տախտակին վրայ տարածեցէ՛ք թերթ մը թուղթ, կամ լրագիր մը, և եթէ

դէրը ի գործ կը դնէ մակերեսին վրայ և կրնայ մեզ սոյն հետաքրքրական երեւոյթին վրայ բացատրութիւններ տալ: Հարկ է յաւելուլ թէ՛ փորձին մէջ լաւագոյնս յաջողելու համար, յարմար դիրքով մը դնելու է թուղթն տախտակին վրայ և ըստ կարելոյն անհրաժեշտ է լրագրոյն ծալքերն անհետացնել, որպէս զի ներքին մասանց մէջ օդոյ հոսանքներ չկարենան գոյանալ:

Թարգ. Մ. Գ. ՄՕԶԵԱՆ



ձեռքի զօրաւոր հարուած մը տաք սեղանէն դուրս մնացող մասին վրայ, տախտակը պիտի դիմադրէ հարուածին, իբր թէ հոն գամուած լինէր: Եթէ զօրաւոր զարնէ՛ք, ձեռքերնիդ պիտի ցաւցնէ՛ք. գուցէ տախտակը կտորէ՛ք առանց կարենալ շարժեցնելու լրագիրն: Պիտի զարմանաք, այնպէս չէ՞ բայց շատ պարզ բան մ'է, և կարելի է չհատացողներ գտնուին, երբ ըսենք. Օդոյ սաստիկ ճնշականութիւնն է, որ իր

ՕԳՏԱԿԱՐ ԶԲՕՍԱՆՔ

Թէ ի՛նչ կ'ապառէ ստամոս մը. — Բընախօս մը, իւր մանրաքնին խուզարկութեանց միջոցաւ, գտած է թէ՛ մարդ մինչեւ որ եօթանասուն տարեկան լինի, միջին հաշուով քսան վախօն սնունդ կ'ապառէ:

Իւրաքանչիւր վախօն 80,000 քիւօ պարունակութիւն ունենալով, և այդ քանակութիւնը 25,550 աւուրց համար լինելով, մէկ օրուան սնունդը կը լինի

3 քիւ, 200 կում: Այս հանապազօրեայ սպառումը 2¹/₂ քիւօի կը հասնի մանկութեան և ծերութեան մէջ, եւ 3¹/₂ կամ 4 քիւօի հասուն հասակի մէջ: Անշուշտ այս հաշւոյն մէջ պէտք է գընել կարգէ դուրս շատակերները:

Աշխարհիս ամենեւնի մեծ հացագործը. — Պրուքիների մէջ կը գտնուի աշխարհիս ամենէն մեծ հացագործը: Ա.Մ.Ն օր 70, 000 կտոր հաց կը ծախէ: 300 պարկ ալիւր կը գործածէ: Իւր գործարանին մէջ 100 կաւք և 300 աշխատող կան:

Ճաշակելի լրագիր մը. — Միացեալ Նահանգաց մէջ շաքարավաճառ մը նոր լրագիր մը կը տպէ ամէն օր, այն լըրագիրներէն որք ախորժանօք կը ճաշակուին: Փափկաճաշակ խմորէ շինուած թերթ մ'է, որոյ վրայ կը տպագրէ հեղուկացեալ շօքօրի միջոցաւ նոյն աւուր թատերական սիրուն ծանուցումները: Յաճախորդք կարգալնէն յետոյ՝ կը ճաշակեն:

Միջուկիւ

Մ. Գ. ՄՕՁԵԱՆ

ՀԱՍԱՌՈՑ ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ե Ր Ո Ւ Ս Ա Ղ Է Մ Ի

ԵՆ

ՄԲԱՁԱՆ ՏԵՂԵԱՑ

Գ Լ Ո Ւ Խ Ը

Ս. ՀՐԵՇՏԱՎԱՊԵՏԻ ՎԱՆՔ. ՀԱՅՈՑ

Շաբաթակապիւր 3 քիւէն

Ժառանգաւորաց վարժարանի արտաքին մեծ հրապարակը՝ ճանապարհ է դէպ ի Ս. Հրեշտակապետի վանք երթալու: Սոյն հրապարակի արեւմտեան կողմը Ս.

Յակովբայ վանուց տալարանին պարտէզն է. հիւսիսային կողմը Պաղլէ Թաղի պատը, դարբնոցն ու աղջկանց վարժարանըն է: Այս հրապարակն և սորա հարաւային, հիւսիսային, արեւելեան և արեւմտեան կողմի գետիններն մինչեւ Ս. Հրեշտակապետի վանուց պարիսպն, Ս. Աթոռոյս Պատրիարքներէն Պօլսեցի Յովհաննէս (Նօխունցի կոչեցեալ) Ս. Պատրիարքն՝ որ էր օրդի Տէր Անդրէաս երեւի քահանայի և աշակերտ Աստուածատուր Պատրիարքի Ս. Աթոռոյս, 1693 թուականին գնելով խառնած է Սրբոց Յակովբեանց վանքին, որու վրայ ինչպէս կը տեսնուի շինութիւնք եղած են, որպիսիք են՝ Պաղլէ Թաղն, Չամ Թաղն, Ժառ. վարժարանն, Աղջկանց դպրոցն և ըն, ու տալարանի պարտէզն, և յիշեալ հրապարակն մնացած սոյն շինութեանց միջեւը:

Հրապարակին արեւել. հիւսիսային անկիւնը տախտակեայ միափեղկ մեծ դռնէ մը կ'անցնինք, որոյ անմիջապէս դիմացը փոքր ու ցած երկաթեայ դռու մը կայ, այս է Ս. Հրեշտակապետի վանուց դուռն:

Այս երկու դրանց միջեւը երկայն ու նեղ հրապարակ մ'է, որուն հարաւային ծայրը եղած միափեղկ մեծ դուռնէն ի զատ ուրիշ փողոցադուռ մը ևս կայ, որ քաղաքին Պապ - Էլ - Սիօն (Դաթի կամ Փրկչայ դուռ) ըսուած դուռն կը հանէ:

Ս. Հրեշտակապետի վանուց գոյութիւնը ժամանակակից է Ս. Տեղեաց շինութեան, հիմնադիրն և սրբար թագաւորի քրիստոնեայ թագուհին Հեղինէն կը կարծուի:

Կիլիկիոյ թագաւորք ըստ իւրեանց կարգին նորոգութիւնք ըրած են վանքին և Ս. Եկեղեցւոյն մէջ, ինչպէս Լե-

ւոն Գ. (ՁԼԵ 1286) Թուականին, Ս. Յակովբայ վանուց մէջ վերոյիշեալ Ս Թէ- ուղորոսի եկեղեցին շինած ժամանակ, սոյն վանուց պարիսպն ևս շինել տուած է, ըստ այն յիշատակարանին որ գրուած է Ս. Յակովբայ եկեղեցւոյ սեան վրայ:

Սոյն վանուց տեղւոյն վրայ աւանդութիւն մը կայ. կ'ըսուի թէ՛ Դաւիթ մարգարէ այս տեղէն տեսաւ Յերուսացի Ռանայի կալին քով կոտորած ընող Աստուծոյ հրեշտակն, որ երկնքի ու երկրի մէջ տեղը կայնած ձեռքի սուրն Երուսաղէմայ վրայ երկնցուցած էր. Դաւիթ և իւր քովի ծերերն բուրձեր հագած երեսնին վրայ ինկան:

Գրիստոսի ժամանակ այս վանքն Աննա քահանայապետի տունն էր, չարչարանաց գիշերն Գեթսեմանի ձորին մէջ մասնութենէն յետոյ Աղբիւսաց Դուռ (Պապ - Էլ - Մալաբպէ) ըսուած դռնէն ներս մտցնելով ուղղակի առաջին անգամ հոս բերին Տէրն մեր Յիսուսը, և մինչեւ որ քահանայապետի տտեանը հանեն անդ գտնուած ձիթենիի մը կապեցին, բանտարկեցին ու ապտակեցին:

Հատինք երբ Սիօնի վանքէն հանուեցան, ի նշան բարեկամութեան՝ Հայոց միաբանութեան կողմէն այս վանքին մէջ հիւրընկալուեցան, պատասպարուեցան բաւական ժամանակ, մինչեւ որ կառավարութեան հաճութեամբ իրենց այժմեան Ս. Փրկչոյ վանքն ստացան, որ յառաջագոյն Վրաց վանք էր, յանուն Ս. Յովն. Կարապետի:

Վանուց փոքրիկ դռնէն ներս ուղղակի հրապարակ մ'է փոքր, մեր աջ կողմը կ'իյնայ Ս. եկեղեցւոյ դուռն, ձախ կողմը՝ փոքրիկ դուռ մը որ Հայ քաղաքացւոց թաղը կը սանի, և կարգաւ

փոքր սենեակներ որոց մէջ կը բնակին մայրապետք:

Այս փոքրիկ հրապարակին արեւելեան հարաւային անկիւնն և եկեղեցւոյ պատին կից է Գրիստոսի կապուած ձիթենիի ծառն ու տեղն, նոյն ձիթենիի արմատն դեռ կը մնայ և իւր շառաւիղներէն ճիւղեր արձակած է, և դարձեալ ծառ մը եղած. սոյն փոքրիկ տեղւոյն շուրջը քարերով հիւսուած և պարտէզի ձեւ մը աւած է, քարերն խոշոր են, յորոց մին՝ որ բերնի պէս բացուած է, կը կոչուի Ովասնայի քար, Ղուկ. ԺԹ. 20: Սոյն քարին համար ոմանք աւելի հաւանական կը համարին պատառեալ քարերէն լինելը. Մտտթ, Իէ. 51: Հոս գիշերներն կանթեղ մը կը վառի:

Սոյն վանքին Արարացիք Տէր իւլ Զէյբուն (Ձիթենիի վանք) կը կոչեն, իսկ Եւրոպացիք « Աննայի Տուն »

(Պարունակելի) ՏՐԿԱՏ ՎՐԻՊԱԼԵԱՆ



Ա. Զ. Դ

Քաղքիս Ուսուցմասիրաց Ընկերութիւնն պատիւ ունի ծանուցանել Արգոյ Հասարակութեան թէ՛, յետ այսորիկ պատրաստ է ընդունիլ ամեն ազգային և օտար լրագրաց գործակալութիւններ, ինչպէս նաև վաճառել իր գրատան մէջ ամեն տեսակ գրեանք, պատրաստ է նմանապէս կատարել լրագրի, գրքի եւ թէ՛ ամեն տեսակ յանձնարարութիւններ Իզմիրէն ի Պոլիս և Պուսէն յիզմիր: Այդ փոփոխական աշխատութիւնք կը կատարուին խիստ դիւրամատչելի պայմաններով յօդուտ Ընկերութեան:

Հասցին է հետեւեալն:
Վիլիբմ Կրիֆթի շնարհիւ
ԱՌ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՈՒՆՏԵԱՆ. (Իզմիր)

ՀԱՆԴԵՍ ԱՄՍՕՐԵԱՅ

Գ. ՏԱՐԻ 1890

Վիէննայի Վեր. Մխիթարեան Հարց խմբագրութեամբ հրատարակեալ սոյն հանդիսի Գ. ասարայ առաջին թիւն հըրատարակուեցաւ, աւելի շքեղ տպագրութեամբ և օգտաւէտ պարունակութեամբ քան նախորդ տարիներն:

Ներկայ թուոյն մէջ գրուած է Օսմանեան Տէրութեան ելեւմտից նախարար Վսեմ. Յակոբ փաշա Գազազեանի կենդանագիրն:

Հանդէս Ամսօրեայ կը հրատարակուի ամիսը մի անգամ մեծագիր 16-24 երեսէ բաղկացեալ: Տարեկան գինն է 8 Փրանք ոսկի. = 4 ռուբլի: Վեցամսեայ 5 Փրանք ոսկի = 2 ռուբլ. 50 կոպէկ:

Բաժանորդ գրուիլ ցանկացողք պէտք է դիմեն, Վանատունն Միաբանութեան ի Բերայ, Բանկալթի. և կամուրջի գըլուխը ջրավաճառ Պօղոս և Յակոբ Աղաջից խանութներն:



Հ Ե Ղ Ի Ն Է

Կ Ա Մ

Ծ Ա Ղ Կ Ա Ն Ց Կ Ո Ղ Ո Վ Ը

Թարգմանեց ի Ֆրանս.

ՏԻԿԻՆ ԵՈՂԱԿԱՔ Յ. ՏԵՐ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Պպագր. ՆՇԱՆ Կ ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

Փոքրիկ աղջկանց և տղայոց ընթերցանութեան արժանի խիստ ընտիր բարոյավէպ մ'է, զոր Փրանսերէնէ ի Հայ վերածելով կը նուիրէ Ազգին նորա Ազնուունի թարգմանիչն:

Աւելորդ կը համարինք աստ գովասաներ կարդալ սոյն գեղեցիկ բարոյավէպի

մասին, այլ միայն կը խրատենք մեր փոքրիկ և ազնիւ ընթերցողներն, որ փութան մէկ մէկ հատ գնել սոյն գըրքէն, և յայնժամ պիտի տեսնեն թէ՛ իւրեանց վճարած 100 փարան ի զուրջէն վատնած, այլ փոխարէնն հարիւրապատիկն ստացած են:

Ազն. տիկին Շողակաթ սոյն բարոյավէպն ի լոյս ընծայելով հանդերձ, չէ՛ մոռցած նաև Ազգին աղքատիկ մանուկներն և բարեհաճած է նուիրել 25ական օրինակ Ս. Փրկչի Ապգ. Որբանոցին, Միացեալ, Ազգանուէր Հայուհեաց եւ Դպրոցասէր տիկնանց ընկերութեան:

Կեդրոնատեղին է հանդիսիս տպարանն, և կը վաճառուի ամեն հայ գրավաճառաց քով: Գին 100 փարա:



Լուծումն քիւ 8 Հանելուկի

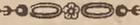
ՋՐՇԵՂՋԻ ԴՈՅԼ (ՊԱՌԻՍԱՃ)

Պարնայք Արմենակ վրդաճեւեան. — Հրանտ Խ. Շահպաղեան, Ասպետք Արամ վարժարանի Գոսք գիւղի:

Լուծումն քիւ 8 Հանելուկի

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՉՈՐՄ ՀԱՍԱԿՆ

Պարնայք Ջարմայր վրդաճեւեան. — Պիմին Գ. Ջարդարեան. — Նշան Յ. Սիրունեան. — Գրիգոր Կ. Յակոբեան, Չմիւռնա. — Արսաէս Գ. Թօփալեան, Գալաշիս. — Օր. Վիկտորիա Պ. Կոստանդեան, Աղբիանուպոլիս. — Օր. Արախի, Ն. Պերպլեան:



Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ի Կ 13

Արիւն ունի, հոգի չ'ունի, Կենդանի չ'է, երակ ունի.

Կը տարծի, բայց շունչ ալ չ'ունի, Մագլցէ նա, մագիլ չ'ունի.

Աչքեր չ'ունի, բայց կը նանչնայ Զիւր քեանման, եւ խոյս կուսայ:

ՅԱԿՈՒ ԲԻՒԼՉԱՇԵԱՆ

Աւ. Հայ վարժ. Գրք շէնի

ԱՐՏՈՆԱՏԵՐ Ա. ՍԱԳՍԵԱՆ

ՅՊԱԳՐԻՉ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉ ՆՇԱՆ Կ. ՊԷՐՊԵՐԵԱՆ Կ. Պօլիս, Էսկի Զապրիկ հաստակի քիւ 61